

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

CVIII. Nullitas gestorum ab Episcopo Macaonen. aliisque adversus
Commissarium Apost.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

CVIII.

Declarantur nulla gesta ab Episcopo Macaonen-
eius Vicario, aliisque adversus Commissarium,
& Visitatorem Gen. Apost., cum eorumdem
damnatione, & censurarum inflictarum con-
firmatione.

*Const. precedenti confirmatum fuit decretum Com-
missarii Gen. de Missionibus, & Praefecturis. Et
Const. ed. 1720. Jan. 5. P. 20. declaratur nulla
sententia ab Officiali Archiepiscopi Ebreduen. lata
super censuris a Vicario Capitulari Nicien. pro-
mulgatis.*

Dat. 15. Mar.
1711. An. 11.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Auctoritas
Commissarii
Gen., quam
antea agno-
verat Episco-
pus Macao-
nen. ab eod-
em postea
aliisque im-
petita fuit.

AD Apostolatus nostri notitiam non sine gra-
vissima animi nostri molestia, pervenit,
quod venerabilis frater Johannes de Casal Episco-
pus Macaonen. tametsi alias, nempe statim
ac ad illius manus devenerant quaedam nostrae in
simili forma Brevis literae, quibus ei significave-
ramus, Nos in illas partes allegasse dilectum fi-
lium nostrum Carolum Thomam S. R. E. Cardina-
lem de Tournon tunc Patriarcham Antioche-
num, eique munus nostri, & Apostolicae Sedis
Commissarii, ac Visitatoris Generalis in Sina-
rum, & aliis Indiarum Orientalium Regnis, cum
potestate etiam nostri, & ejusdem Sedis de Late-
re Legati demandasse: Ipse Joannes Episcopus de-
bita reverentia, atque obedientia, ut par erat
ejusdem Caroli Thomae Cardinalis tunc Patriar-
chae, ac Commissarii, & Visitatoris Generalis
Jurisdictionem absque ulla mora, agnovisset,
quinimo ad ipsum per suum edictum publicè affi-
xum, ac promulgatum toto literarum nostrarum
praedictarum tenore inserto palam declaraf-
set, nihilominus postea tam acriter, atque
impudenter ipsius Caroli Thomae Cardinalis
tunc Patriarchae, ac Commissarii, & Visitatoris
generalis auctoritatem, potestatem, ac dignita-
tem, adeoque etiam nostram, & dictae Sedis Jura
impetere ausus fuit, ut non modo per aliud
suum edictum vigore quarundam assertarum
literarum sibi hac in re a Venerabili Fratre Au-
gustino ab Annuntiatione Archiepiscopo Goano
scriptarum, illique forsitan ejusdem Augustini
Archiepiscopi Edicto confirmatum, (quod dudum
per alias nostras in simili forma Brevis die 4. Ja-
nuarii 1707. expeditas literas, nullum, irritum,
atque invalidum declaravimus) publicatum, di-
cto Carolo Thomae Cardinali tunc Patriarchae,
ac Commissario, & Visitatori generali cujusvis
jurisdictionis exercitium in sua Diocesi Macao-
nen. interdixit, omnemque ei a suis subditis
obedientiae actum exhiberi prohibuerit, verum
etiam ejus nomine a quodam Laurentio Lomez
asserto illius Vicario Generali adversus dilectum
filium Constantinum a Spiritu Sancto Priorem,
aliosque tunc existentes Fratres Conventus
nostrae Dominae de Gratia nuncupati Macaonen.
Ordinis Eremitarum S. Augustini, eo quia ipsum
Carolus Thomam Cardinalem tunc Patriar-
cham, ac Commissarium, & Visitatorem Ge-
neralem honorifice exceperunt, ad interdicti,
aliasque penas, & censuras Ecclesiasticas, non
minus nulliter, quam injuste devenitum fuerit.
Ad haec idem Joannes Episcopus eo temeritatis
processit, ut minime attendens ad petram unde
excisus fuerat, quascumque censuras a praedicto
Carolo Thoma Cardinale, tunc Patriarcha, ac
Commissario, & Visitatore Generali inflictas
pro irritis, & nullis habendas esse publice decla-
raverit, imo etiam contra ipsum Carolus Tho-
mam Cardinalem tunc Patriarcham, ac Com-

Episcopi Edi-
cto interdi-
ctum fuit
Commissario
exercitium
suae auctori-
tatis.

Item ab ejus
Vicario Gen.
inflictae fuere
censurae Fra-
tribus S. Aug.
quod Com-
missarium
exceperunt.

Et ab Episco-
po nulla de-
clarata cen-
sura a Com-
missario in-
flictae, nec
non in eum
promulgata
sententia ma-
joris Excom-
municatio-
nis.

missarium, & Visitatorem Generalem inverfo-
sane poenarum per canonicas sanctiones irroga-
tarum usu, majoris excommunicationis senten-
tiam promulgare non erubuerit, ita plane Apo-
stolica Jurisdictionis hostis, & everfor factus, quo
illius cultus, & vindex praecipuus esse debuisset.
Praeterea adeo se immemorem ostendit vena-
bilis dignitatis seu characteris, ac inviolabilis
Religionis illius juris jurandi, quo se Deo, Nobis,
& Ecclesiae in suscipiendo consecrationis munere
se obstrinxerat, ut Ministris, ac Officialibus
Laicis earundem partium duriora quaeque adver-
sus dignitatem, imo etiam personam praedicti
Caroli Thomae Cardinalis tunc Patriarchae, ac
Commissarii, & Visitatoris Generalis molientibus
se sociaverit, ac pene Dux eorum, qui
Christum Domini sacrilego, ac detestabili ausu
multifariam vexarunt, & forte etiam adhuc
vexant, fieri non formidaverit, aliaque plura
adversus ejusdem Caroli Thomae Cardinalis, tunc
Patriarchae, ac Commissarii, & Visitatoris Ge-
neralis, imo potius adversus nostram, & Sedis
praedictae auctoritatem, ac jurisdictionem atten-
tare praesumpserit. Innotuit pariter Nobis, quod
praemissis attentis dictus Carolus Thomas Car-
dinalis tunc Patriarcha, ac Commissarius, &
Visitator Generalis, tametsi tunc temporis in
praedicta Civitate Macaonen. non quidem a Pa-
ganis, sed ab Officialibus, ac Ministris Christia-
nis nulla sacri characteris, nulla praestantissima
suae dignitatis, nulla Ecclesiasticarum sanctio-
num, nulla denique Juris Gentium, quod apud
Barbaras quoque Nationes, sacrosanctum, ac
inviolabile est, habita ratione, multorum Mil-
litum diurna, nocturnaue custodia, ut captivus
detineretur, aliisque acerbissimis, ac plane in-
credibilibus injuriis, & contumeliis, ipsis exhor-
rescentibus Ethnicis, afflictus reperiretur, ni-
hilominus inter affecta valetudinis, ac tot alia-
rum tribulationum, quas perfererat, incom-
moda crescens quotidie magis in charitate Chri-
sti, invictoque animo illius causam agens, post-
quam praecipuos ejusmodi sacrilegorum exces-
sum adversus ejus personam, ac dignitatem
commissorum auctores, ac vera iniquitatis filios
canonicae severitatis mucrone percussit, illor-
que affixis publice contra eos schedulis, majoris
excommunicationis poenam incurrisse pronun-
ciaverat, inter alia, atque ut sua, quinimo nos-
tra, & ejusdem Sedis Jura fortiter tueretur, im-
perterrito animo devenit, omnia, & singula per
Curiam Episcopalem Macaonen. contra ipsum
ejusque jurisdictionem gesta, ut praefertur, ut-
pote impediencia exercitium muneris sibi a
Nobis commisi, necnon Ecclesiasticae libertatis,
& Apostolicae auctoritatis summo opere laeva,
circumscipit, annullavit, revocavit, ac utri
nulliter, attentate, temere, & audaciter facta de-
claravit; Sententiam insuper asserti interdicti in
fratres, & Ecclesiam praedicti Conventus Ordinis
Eremitarum S. Augustini, sicut praemittitur
latam, nec non quascumque citationes, manda-
ta, edicta, ac scripturas, jurisdictionem Apostoli-
cam quomodolibet laedentes, aut illi quoque
modo contrarias revocari, aboleri, deleri, ac
pro nulliter factis, nulliusque roboris, ac mo-
menti haberi, & habendas esse mandavit, ipsum
vero Joannem Episcopum propter praemissa cen-
suras omnes Sacris Canonibus, & Apostolicis
constitutionibus, ac praesertim literis die Cenae
Domini singulis annis legi, & promulgari solitis
contra similia perpetrantes inflictae damnabili-
liter incurrisse, illumque pro excommunicato,
& a fidelium consortio segregato, & vitando
haberi, & habendum esse similiter declaravit.
Post haec cum accepisset in eadem Civitate Ma-
caonen. non semel adversus Pontificiae potestatis
jura, & Ecclesiasticam libertatem convenisse
in unum, atque in tenebrarum consilia, non

Ac tandem
auxilium
praestitum
Ministris Cu-
riae secularis
multa adver-
sus Commis-
sarium mo-
limentibus.

A Commissa-
rio Machaon.
in Custodia
detento de-
claratum
fuit. nulla
esse praed.
a Curia Episc-
copali, & sa-
culari, reli-
giosis perso-
nis aliisque
gesta, atque
illos in cen-
suras inci-
disse.

modo

modo Ministros, & Officiales Laicos sperantes auxilium in fortitudine Pharaonis, & habentes fiduciam in umbra Ægypti, sed etiam eos, qui cæteris lucis exempla præbere, atque, utpote de Altari viventes, vel Religioso Strictioris vitæ, & obedientiæ Instituto additi Apostolicam auctoritatem præcipue excolere debuissent, turpiter conspirasse: Omnia, & singula in ejusmodi Conventibus, seu potius Conciliabulis Decreta, & Statuta, quæ Sedis Apostolicæ prædictæ, & Ecclesiasticæ Immunitatis jura quovis modo lædere poterant, uti nulla, irrita, & invalida, nulliusque roboris, & momenti pariter habenda esse decrevit, omnesque, & singulos cujusvis status, & conditionis, sive laicos, sive Ecclesiasticos tam Sæculares, quam Regulares cujuscumque Ordinis, vel Instituti, qui Conventibus, seu Conciliabulis hujusmodi interfuerant, ibique aut suadendo, aut consulendo, aut subscribendo, aut mandando, aut alias quomodolibet directe, vel indirecte Decretis, & Statutis prædictis consenserant, censuras, & pœnas Ecclesiasticas contra hæc perpetrantes in Apostolicis Constitutionibus, ac potissimum literis die Cænarum Domini legi solitis suprædictis contentas incurrisse, illosque propterea pro excommunicatis, & a Fidelium gremio segregatis, & vitandis haberi, & habendos esse denunciavit. Novissime demum e remotissimis illis regionibus Nobis significatum fuit illatas eidem Carolo Thomæ Cardinali Commissario, & Vicario Generali, ejusque dignitati multiplices, ac pene inauditas vexationes, etiam postquam illic innotuerat, eum eximii suis ita exigentibus meritis, ad sublimem Cardinalatus honorem a Nobis evectum fuisse, minime cessasse, præcæteris vero suprædictum Laurentium Gomez assertum Vicarium Generalem Macaonen. in alium prorupisse gravissimum excessum, cum enim dictus Carolus Thomas Cardinalis ob justas, & rationabiles causas ab eo expressas dilectos Filios Presbyteros Regulares Societatis Jesu in dicta Civitate Macaonen. existentes, illorumque Ecclesiam, Collegium, ac Seminarium Ecclesiastico interdictum supposuisset, idem Laurentius non modo interdictum hujusmodi irritum, ac nullum temere declaravit, verum etiam suo ad id promulgato Monitorio, seu Edicto, omnibus, & singulis Episcopatus Macaonen. subditis, cujuscumque tandem gradus, conditionis & præminentia existerent, ne cum dilecto Filio Petro de Amaral Fratre expresse professo Ordinis Prædicatorum, qui pro debita eidem Carolo Thomæ Cardinali, semper, & constanter præstita obedientia, ærumnas plurimas, magno, fortique animo sustinuit, aliisque Fratribus Conventus Macaonen. dicti Ordinis, imo nec cum aliis quibuscumque, sive Laicis, sive Ecclesiasticis tam Sæcularibus, quam Regularibus cujuscumque Ordinis, seu Instituti dicto Carolo Thomæ Cardinali obedientiam exhibentibus, consortium ullum, seu commercium haberent, sub pœna excommunicationis per contrascentes eo ipso incurrenda districte prohibuit, & interdixit. Quibus permotus, aliisque pluribus suprædicti Laurentii reatibus attentis, idem Carolus Thomas Cardinalis ipsum Laurentium excommunicatum publice declaravit, & tamquam putridum membrum a Christianis confortio abscessum pronuntiavit. Subinde vero prædictum Joannem Episcopum non modo ejusdem Laurentii sui asserti Vicarii Generalis gesta temere, ac perperam repugnantem, sed etiam secundum duritiem suam, & impœnitens cor thesaurizantem sibi iram in die ire, ac peccatum super peccatum adjicere non dubitantem, mense Septembri anni 1709., dilecto filio Promotori Fiscali suæ Apostolicæ Visitationis instante, ad comparandum infra annum in alma Urbe

nostra coram Nobis, ad se defendendum, & purgandum de excessibus in præjudicium Ecclesiæ, atque Apostolicæ Sedis prædictæ, & contra proprium juramentum Episcopale commissis, necnon ad dicendum causam, quare contra ipsum ad depositionis, aliasque graviores pœnas arbitrio nostro irrigandas procedi non deberet, citari, ac moneri jussit, & mandavit.

§. 1. Cum autem ea omnia, quæ adversus prædictum Carolum Thomam Cardinalem, sicut præmittitur Decreta, gesta, atque attentata fuerunt, quæque profecto non nisi summo omnium Christianis horrore, ac mœtore audiri possunt, intolerabilem profus Ecclesiasticæ Immunitatis Dei ordinatione, & Canonicis sanctionibus constitutæ, debitæque huic Sedi obedientiæ violationem imo potius everfionem importent, adeoque Romanum Pontificem in suprema dictæ Sedis specula cum potestatis plenitudine ab Altissimo collocatum, ad quem in primis pertinent damna, & offensæ, quæ Christo Domino inferuntur in tanta, & tam gravi divini nominis, atque humani juris perturbatione otiosum, ac deinde esse minime patiantur. Hinc est, quod Nos, qui ex commissi Nobis calitus Pastoralis Officii debito quorumcumque eidem Apostolicæ Sedi, Sanctæque Dei Ecclesiæ competentium Jurium, nec non quarumvis Ecclesiasticarum personarum, præsertim non minus insignium meritorum, quam sublimis in eadem Ecclesia gradus splendore fulgentium libertatis, ac dignitatis assertores in Terris, ac Vindices a Domino constituti sumus: tamen si dictus Carolus Thomas Cardinalis quantum sibi inter illas in quibus versabatur, & forsitan adhuc etiam versatur angustias, permittum fuit, ea omnia, quæ ad ipsius munus pertinebant, quæque proinde firma semper, & salva esse volumus strenue, ac fideliter, ut præfertur implere non prætermiserit; Nihilominus Pontificii, etiam Judicii nostri accessione Ecclesiasticæ Jurisdictionis indemnitati uberius consulere, nostrarumque, & dictæ Sedis Jura, facta, tacta, atque illibata quantum nobis ex alto conceditur enixius tueri, & conservare cupientes, necnon omnium, & singulorum in præmissis, seu eorum occasione tam ab eisdem Joanne Episcopo ac Laurentio Gomez ejus asserto Vicario Generali, quam a prædictis Officialibus, & Ministris, aliisque quibuscumque personis, sive Ecclesiasticis, sive Laicis quomodolibet actorum, & gestorum seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, necnon Officialium, Ministrorum, aliorumque prædictorum qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirunt, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac exactissime, & accuratissime specificatis habentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, prædicta omnia, & singula Decreta, Monitoria, ordinationes, literas, censuras, declarationes, resolutiones, interdicta, Mandata, & Edicta, ac alia quælibet tam a Joanne Episcopo, & Laurentio Gomez ejus asserto Vicario Generali, quam ab Officialibus, & Ministris suprædictis, aliisque quibuscumque personis tam Sæcularibus, sive Ecclesiasticis, sive Laicis, cujuscumque tandem status, gradus, conditionis, & dignitatis fuerint, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu Regularibus, in præmissis, sive eorum occasione adversus Personam, seu dignitatem suprædicti Caroli Thomæ Cardinalis Commissarii, & Visitationis Generalis, seu alias in præjudicium libertatis, Immunitatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ, atque auctoritatis Apostolicæ respective quovis

Enormitas prædictorum omnium, & cause præsentis Constitutionis.

Declaratio nullitatis relocatorum omnium cum eorumdem damnatione, confirmatione censurarum, necnon comminatione severiorum pœnarum.

modo

Multiplices vexationes illa & Commissario ad S. R. E. Cardinalatum evecto.

A Vicario Gen. nullum declaratum fuit interdictum cui suppositi fuerant Presbyteri Societ. Jesu, ejusque Ecclesia: nec non omnibus interdictum consortium cum exhibitibus obedientiam Commissario Gen.

A Commissario declaratus fuit Vicarius Gen. publice excommunicatus, atque mandatum Episcopo, ut Romæ adesset.

modo edita, promulgata, scripta, lata, acta, facta, gesta, & perpetrata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quodcumque secuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, iniqua, injusta, damnata, reprobata, inania, temeraria, & a non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque roboris, vel momenti, & efficaciam esse, & ab initio fuisse, & perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imo nec a quopiam observari posse, vel potuisse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuo itidem haberi debere tenore præsentium declaramus. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorum cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolutis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus. Firmas præterea, ac salvas esse similiter volumus, atque decernimus quascumque censuras, & pœnas Ecclesiasticas sive a jure, sive a prædicto Carolo Thoma Cardinali latas, & promulgatas, quas prædicti, & alii quilibet, qui præmissa perpetrarunt, necnon ad hærentes, Fautores, & Defensores eorum, sive, qui illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstiterunt, propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt, a quibus post condignam Ecclesiæ præstitam satisfactionem, non nisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, vel etiam ab ipso Carolo Thoma, & Cardinali, aliove Commissario, & Visitatore Generali dictarum partium similiter pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentia in eadem censuras eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari valeant. Facultate insuper non solum Nobis, & eidem S. Sedi, sed etiam ipsi Carolo Thomæ Cardinali, seu pro tempore existenti Commissario, & Visitatori generali prædicto expresse reservata, quatenus illi minime redierint ad cor, sed in sua contumacia persistentes, censuras, & pœnas Ecclesiasticas hujusmodi, animo, quod absit, sustinerint indurato, ad alia canonica, & severiora remedia quodcumque procedendi.

Claufula.

§. 2. Decernentes etiam easdem præsentis literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis, seu eorum aliquo Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præminentiam, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentis emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aux ex alia quolibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari,

aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentis literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter, & inconcussè observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. Eccl. prædictæ Cardinales, etiam de Larere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præminentiam, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regu a de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiæ Macaonen., & quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societarum etiam Jesu, aliive quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & statutis, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis Ecclesiæ Macaonen., Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu prædictis, illorumque respectivè Præsulibus, Superioribus, & Personis, aliive quibuslibet, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogationum derogationis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, seu ad quorumcumque personarum, etiam Imperiali, Regali, aliave quilibet mundana, vel Ecclesiastica dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplationem, seu alias quomodolibet in genere, vel in specie, etiam consistorialiter in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantumcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per claufulas generales idem importantes, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata, exprimerentur, ac infererentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ ipsi præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XV. Martii MDCCXI. Pontificatus nostri anno Undecimo.